

Wefie, hot coffee en vreemdelingen

In de afgelopen weken kwam onze fractie in het nieuws. Landelijke en lokale media (kranten, RTV Utrecht, EditieNL, PowNews e.d.) pikten de weblog 'Weg met de vreemdeling!' op (zie onze website). We vroegen ons af hoe een Amersfoorts gezin zo kon radicaliseren dat zij naar Syrië vertrok. Dit zien wij vooral als een probleem van onze samenleving. Maar is daar iets aan te doen en heeft de (lokale) politiek daar een rol in? Via de weblog riepen we op om in ieder geval niet weg te kijken of om Wilders na te roepen. Een oproep om niet de (vreemdelingen)angst te laten regeren. Gegroeide tegenstellingen in de samenleving moeten doorbroken worden. Dat kan door persoonlijk in contact te komen. Juist met hen die niet radicaliseren, maar er wel op aangekeken worden. Om een positief signaal af te geven deden we de suggestie voor een 'Hot coffee-challenge', of het plaatsen van een 'Wefie' op Facebook of Twitter.

Is dit naïef? Nee en ja. Nee, omdat als je geen vreemden (meer) van elkaar bent er meer begrip kan komen. Ja, omdat er niet altijd begrip ontstaat en hiervoor een lange adem nodig is. Voor een christen geldt in ieder geval de aanmoediging dat juist Jezus hier het grote voorbeeld in was. Hij durfde de ontmoeting aan. Doe daarom mee!

- Gert Hunink

Kunnen straks alle jongeren nog bij de nodige zorg terecht?

De huidige, veel te versnipperde jeugdzorg gaat op de schop om plaats te maken voor een jeugdzorg dichter bij, meer op maat en met veel minder zorgverleners op een kind of jongere. Daarnaast wordt meer ingezet op preventie. Dat is de mooie gedachte, maar wat wordt de praktijk? Bij de overgang

per 1 januari 2015 is de grote vraag of jeugdzorg aan bestaande zorgvragers gegarandeerd is. Heeft ieder kind en iedere jongere straks nog dezelfde hulpverlener? Is er überhaupt genoeg zorgaanbod over als er ook bezuinigd moet worden? In Amersfoort staat zorgcontinuïteit boven aan de agenda bij de transitie. Ik ben overtuigd van de goede wil en inzet van de wethouder en het gehele college. Toch bereiken me uit het veld steeds meer geluiden die duiden op mogelijke haperingen in de continuïteit. Daarom heb ik besloten zelf naar een aantal grote partijen uit de jeugdzorg in Amersfoort e.o. te gaan om van hen te horen

Simone Kennedy niet opnieuw kandidaat Eerste Kamer

Simone stond op #3 op de kandidatenlijst van de Eerste Kamer en kwam bijna vier jaar geleden net niet in de Eerste Kamer. Deze keer heeft ze besloten niet te solliciteren. Simone: "Nu het parlement alle besluiten al heeft genomen over de decentralisaties van zorgtaken, moet de gemeente deze taken uitvoeren. Omdat ik daar de laatste jaren zo intensief mee bezig ben geweest, wil ik die taak nu ook kunnen afmaken. Bovendien is onze fractie sterk gegroeid en vormen wij een heel goed team. Daarom blijf ik liever in Amersfoort."

hoe zij die zorgcontinuïteit na 1 januari voor zich zien. Ik heb afspraken gemaakt met Stichting Timon, met de Rudolphstichting in De Glind, met het Riagg en met het SGJ. Zo blijven we scherp en kunnen we waar nodig bijsturen via amendementen en moties. Graag hoor ik ervaringen uit de praktijk, dus als u hierover wilt praten, neem dan zeker contact met me op.

- Ron van der Spoel

Hoog tempo besluitvorming zorg

Nu de gemeente verantwoordelijk wordt voor jeugdzorg, Wmo en de participatiewet wordt ons budget en takenpakket verdubbeld. Omdat de wetten die deze decentralisaties regelen pas vlak voor de zomer-vakantie door het parlement werden goedgekeurd, moeten we deze zorg nu in hoog tempo regelen. Dit gaat zo snel, dat de

democratische besluitvorming er onder lijdt. Terwijl cliëntenraden onvoldoende tijd krijgen om input te leveren en de gemeenteraad discussieert over uitgangspunten en ambities, wordt de zorg voor 2015 ondertussen door het ambtelijk apparaat al ingekocht. Alles gebeurt tegelijkertijd en loopt door elkaar heen. Bovendien kloppen de cijfers niet. Zorginstellingen zeggen dat ze meer zorg leveren dan blijkt uit de cijfers die de provincie en het rijk aanleveren. Wij krijgen vanwege de privacywetgeving niet alle namen van hulpbehoevenden en mantelzorgers die geld kregen van het rijk.

Voor bewoners is het belangrijk om te weten dat zij recht houden op zorg bij dezelfde zorginstelling. Als die zorginstelling niet in de gemeente wil blijven werken, dan moet de zorg overgedragen worden aan een vergelijkbare instelling. Maar elke zorginstelling moet 20% bezuinigen. Dus de kans is groot dat de zorg wel minder wordt. Als u hierdoor geraakt wordt, dan willen wij dat graag weten. Want wij hebben in het coalitieakkoord de tekst opgenomen dat niemand tussen wal en schip mag vallen, dat iedereen keuzevrijheid behoudt en dat arbeidsgehandicapten niet achter de geraniums gezet mogen worden. En daar staan we voor!

- Simone Kennedy

6 november - Overleg Sociaal Domein

Omdat er op dit moment veel besluiten genomen worden binnen het Sociaal Domein, willen de raadsleden die verantwoordelijk zijn voor de decentralisaties op 6 november tussen 19 en 20 uur in stadscafé De Observant overleggen met ChristenUnie-leden die werkzaam zijn of ervaring hebben op dit gebied. Simone Kennedy leidt de gespreksgroep over de Wmo/Awbz (inclusief begeleiding en dagbesteding), Ron van der Spoel over jeugdzorg en buitengewoon raadslid Jan Steven Eilander over de participatiewet. U bent van harte welkom.

Participatiesamenleving coöperatiesamenleving

Er wordt steeds meer verwacht van de samenleving. Verantwoordelijkheden worden vanuit het rijk overgeheveld naar de en de overheid verwacht meer participatie van de inwoners. Alhoewel, als we kijken naar de diverse initiatieven die er al zijn in de stad, is de vraag meer

gerechtvaardigd in hoeverre wij als overheid hierin acteren. In gemeenteland wordt dat vooral genoemd als 'van buiten naar binnen werken'. Dat betekent dat beleidsmakers, bestuurders maar ook raadsleden op een andere manier moeten kijken. Niet aan het einde van een besluitvormingsproces zich afvragen wat de burger hiervan vindt, maar juist aan de voorkant.

Maar, zult u zeggen, is het gevaar dan niet groot, dat alleen maar de mondige en zelfstandige inwoners invloed uit kunnen oefenen? Zij weten immers hoe processen lopen en zijn mondig genoeg om luid en duidelijk hun mening te verkondigen en zich te mobiliseren. Een terecht punt, waar wij als raadsleden oog voor moeten hebben. Want we zijn er om het algemeen belang te bewaken en te zorgen dat geen mensen buiten de boot vallen in deze participatiesamenleving.

Daarom ben ik ook blij dat het Wetenschappelijk Instituut van de ChristenUnie een alternatief biedt tegenover deze participatiesamenleving. Namelijk de coöperatiesamenleving. Overheid, inwoners en organisaties hebben ieder een eigen verantwoordelijkheid. Zoals Wouters Beekers het zo mooi verwoord: 'het goede samenleven is niet het werk van een overheid of van mensen die individueel deelnemen aan een publieke omgeving'. Maar juist ruimte bieden en erkenning van het recht dat mensen verantwoordelijkheid nemen in hun leven. Mooie voorbeelden hiervan zijn kleinschalige woon- en zorgcoöperaties, energiecoöperaties, woningbouwverenigingen, Thomashuizen en de Eigen Kracht Centrale.

We willen geen SP of VVD zijn, die alle heil respectievelijk van de overheid en de markt verwachten. We willen voluit christelijk-sociaal zijn. Dat betekent dat we de verantwoordelijkheid neerleggen waar ze thuis hoort,

zonder de zorgplicht uit het oog te verliezen die we hebben voor onze medemens, die niet zo participatief is.

Betaalbaar wonen

Huurlasten vormen het grootste deel van maandelijkse uitgaven van veel Nederlandse huishoudens, ook als zij sociaal huren. De betaalbaarheid van sociale huur is afhankelijk van meerdere factoren, zoals het huishoudinkomen, totale woonlasten (o. a. huur en energiekosten), alle consumptieve

uitgaven van een huishouden en de huurtoeslag die een huurder ontvangt van de overheid. Deze kosten verschillen logischerwijs per type huishouden en per woningtype. Een gezin heeft bijvoorbeeld een grotere woning nodig dan een alleenstaande en zal daardoor vaak ook een hogere huur betalen.

Sinds 2010 zijn de huren met ongeveer een kwart gestegen. Tel daarbij op dat sindsdien ook de gemiddelde inkomens gedaald zijn, en ik hoef niet meer uit te leggen dat de financiële druk op huurders steeds hoger wordt. Wij vinden dat een gevaarlijke ontwikkeling. Het woningaanbod dat betaalbaar is neemt bovendien af. Huurders van corporaties zullen naar verwachting vaker met financiële problemen te maken krijgen. Dit zal effect hebben op hun betalingsgedrag. Het risico bestaat dat dat mensen van de regen in de drup vallen. Schulden en sociale problemen komen niet zelden samen voor.

Valt daar dan niets aan te doen? Gelukkig wel. Te denken valt bijvoorbeeld aan de volgende maatregelen:

- Vraag en aanbod van woningzoekenden moet goed op elkaar worden afgestemd. Effectieve woonruimtebemiddeling gaat scheefwonen (zowel te goedkoop als te duur wonen) tegen en stimuleert doorstroming;
- Sociale wijkteams en corporaties moeten in de positie worden gebracht om vroegtijdig problemen te kunnen signaleren en effectief te zijn om een oplossing te kunnen bieden;
- Daar waar (sociale) huurwoningen worden gebouwd moeten we vooral de huren in het goedkoopste segment niet vergeten.

- Rutger Dijksterhuis

31 oktober - Congres Zorg voor de zorg in Amersfoort

Op vrijdagmiddag 31 oktober organiseren de ChristenUnie en GroenLinks een bijeenkomst over dagbesteding en begeleiding voor zorgwerkers, een vervolg op het congres met Andre Rouvoet en Tof Thissen in maart 2014. Deze bijeenkomst vindt plaats in de Kandelaarkeerk aan de Heiligenberger-weg 64 in Amersfoort van 16:00 uur tot 18:00 uur. Wij willen zorgprofessionals informeren over de politieke ontwikkelingen op het gebied van dagbesteding en begeleiding en hun mening horen.

U bent van harte welkom!